

*And Owls do build in Oaks -
So here's an Amber Sill -*

Emily DICKINSON

~.~

Caiguda i seca, prènsil, la fulla
enyora, com una mà, la branca.

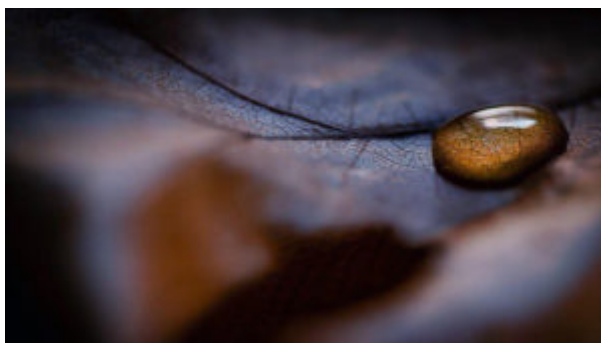

~.~

Dits oberts sobre ulls
clucs i, a les palpentes,
entre els barrots encara, tu:
parpelles d'una nit de cantons,
brides sense regnes cavalcada.

~.~

La pluja il·lumina el sender,
la tardor n'agafa dreces.
I no tu, que ja no m'esperes,
i al cor fas dissabte a recer.

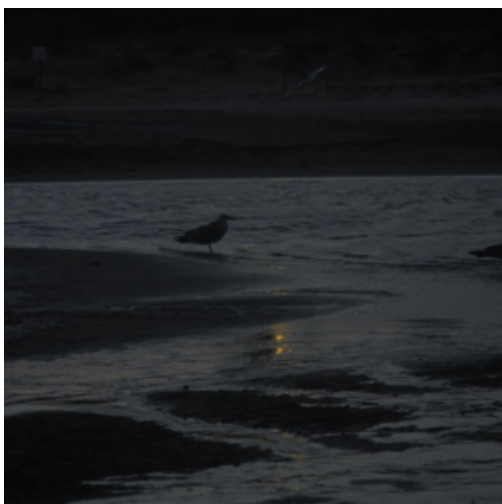

~.~

La tardor, l'última
i sola flor que creix
i mor fulla a fulla.

~.~

Que sola i trista
la gavina aquest vespre
i, ombra tota ella, llum
ignorant-se.

~.~

Tard o d'hora algú ho cala
i apuntala que "tornant" és.
Passat i futur, adéu pur,

i no gerundi martingala:
algú esperant el present.

~.~

Fugir per trobar-se no és escapar
per buscar. L'animal n'és exemplar:
fuig, no s'escapa. I sap tornar:
recorda el camí de l'aigua, no el de la set.

~.~

La vida no pot atendre tantes lliçons
de vida i, cada vegada més, arriba al punt
on sap fer cap altra cosa que defensar-se.

~.~

Dent de lleó,
desarreles al cel,
rosa infinita.

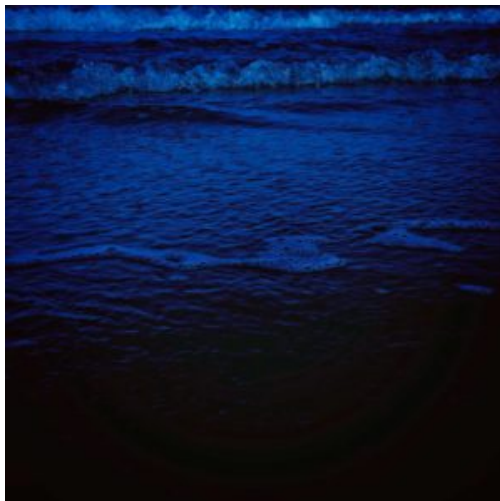
~.~

L'equidistància també és distància.
No òbrigues parèntesis que no saps tancar.

~.~

ullsnit pellbrisa
i discernir solament
onades properes acordant-se

amb llunyanes remors sostenint-se com
instruments d'un concert

~.~

Remor de remos.
La mar es rememora
dins dels teus ulls.

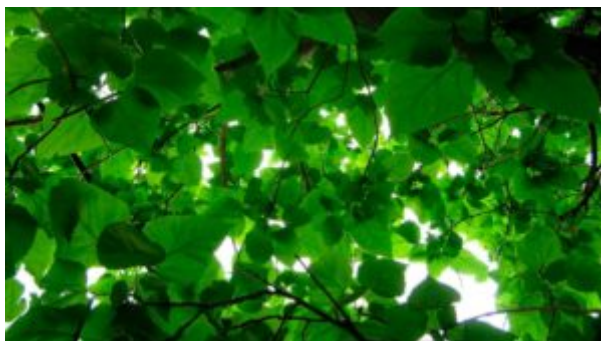
~.~

Ni llàgrimes, ni sants.
On plou la pols d'estels?
Les agulles dels pins
i l'arrel dels meus pès
raonen que els perseids
se suen ben a dins.

~.~

Encara no plou, però en la matinera
remor de fulles, telonera, ja sona l'aigua.

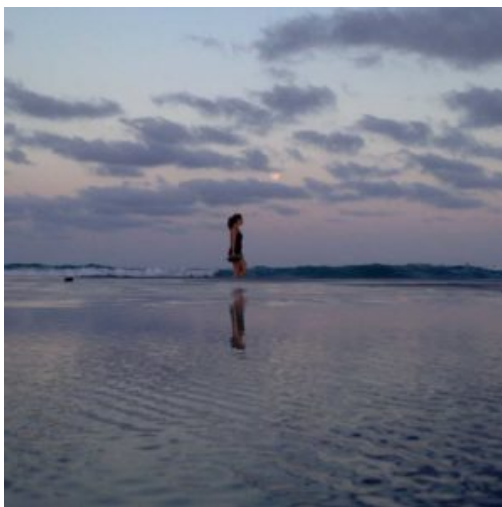
~.~

Qui alçava ponts cava túnels.
Així travessem l'amor.

~.~

Les llunes passen, van
i tornen, però al pou
insondable de l'ull
hi roman, mar de fons,
la besllum de l'esguard.

~.~

També jo sóc ales
i branca per les urpes
fins a l'arrel. Per molt
que haja de mudar **pèl**
i m'hagen de caure fulles.

~.~

Conviu de dia arrelada
a una bessona bruna
i ella mateixa és la nit
quan no arriba a ser ni una.
Ambdues fan escapada
a la penombra del meu dit.

~.~

*Me gustas cuando estallas, porque estás como caliente,
y me oyes desde espejos, y mi voz te trastoca.*

#parafraßeig #Neruda

~.~

Vers l'horitzó -una ratlla-
ho clisses: difícil llegir allò
senzill? *Horitzó*, camí
incert i directe assetjat
per especuladors de curvitats.

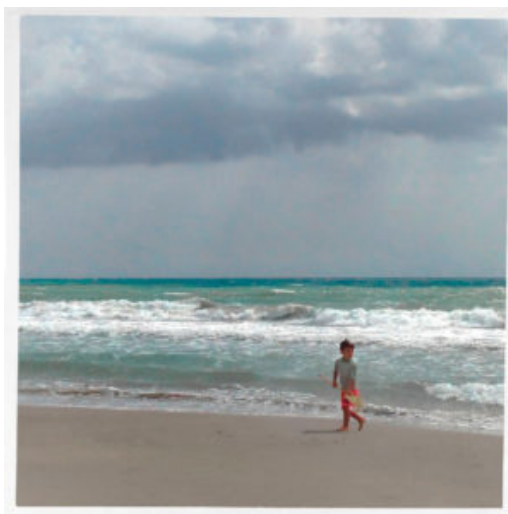
~.~

Al pedrís dels anys, torne a alçar les mans.
Regira'm, Temps, no hi trobaràs l'infant.
Com els dits de l'àvia, amor sense guants,
contra Tu me'l guarde al fons de l'esguard,
que jo en volia fer deu, i no tants!

~.~

No tornis mai
a deixar-te el nen sol
dins del mirall.

~.~

Que cap crit et venci.
H-owl!, sigui secreta
aspiració aquest udol
que alena el mussol
amb l'hac del silenci.

~.~

Llinatge arcà d'un vent sense rel,
només si alene m'hi semble a pèl.
Tinc cabells de vols primigenis:
sàmars, cípsels i aquenis.

~.~

De qui? Per què? Quan?
Rastres de nit vora mar?
Si hi acaces petjades, les desfàs.
No pots de memòria, ni amb lluna
a la mà. Ni amb flash.
Cal ser més breu: un peu
no és un peu, i l'ara sempre
l'adéu.

~.~

La tardor s'espera
entre ombres humides
perquè li caiguen fulles
en lloc de llàgrimes.

~.~

No fou pecat, ni serp ni cuc.
D'on regalimà tant de suc?
De l'amor, que també s'esgrana.
No fou poma sinó magrana!

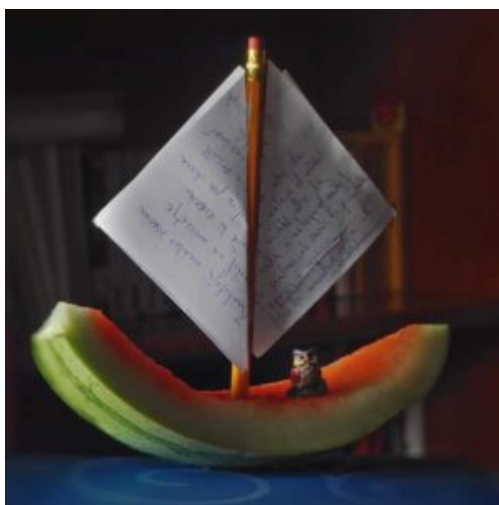

~.~

Vindrà el dia que l'os
serà qui amague el gos
en un clot.

~.~

Jo conserve un petit veler
amb un llapis per masteler,
per velam un poema al vent
i somris de meló d'Alger.

~.~

no veu son foc per dos parts ser encés

—Ausiàs March, s. XV

My candle burns at both ends

—Edna St. Vincent Millay, s. XX

[#afinitats](#)

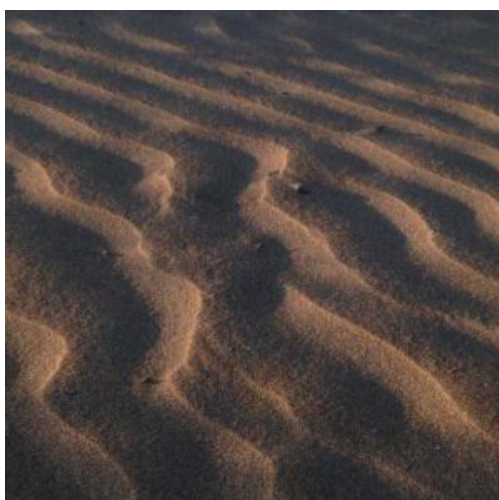
~.~

Cim florit, quin cràter
de formiguer buit.
Celler, alma mater,
fora és dins la nit.

~.~

Llums rasants aixequen l'onatge,
cal·ligrafien la memòria de les dunes,
interpreten la mar amb pentagrames del desert.

~.~

Recordes
tard com la nit
qui t'ensenyà a posar jazz
al tres o al dos i mig,
al contrapunt
exacte dels dits.

~.~

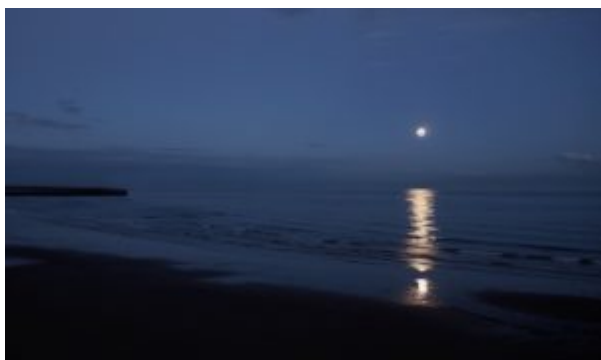
Estels llavorers a l'aguait de l'alenada.

~.~

Camí de la nit, un signe
d'admiració.

i

~.~

De quina tardor cauran enguany les fulles?